

yde Kjøbmandsstandens Bøger meget liden Op-
 lysning og medføre meget liden Gavn, og naar
 man seer paa vor Lovgivning, er det ogsaa
 ganske tydeligt af dens hele Indhold og alle
 dens Bestemmelser, at man slet ikke har lagt
 Vægt paa denne Side af Bogsørelsen. Da
 Forordningen af 1ste Juni 1832 var under
 Udarbejdelse, var det Spørgsmaal sat i Be-
 vægelse, om man ikke skulde indføre en streng
 Forpligtelse for alle Handlende til at holde
 Bøger af en saadan Bessaffenhed, at man til
 enhver Tid kunde kjende Kjøbmandens Status
 af hans Bøger; men af det daværende Can-
 celli blev det udtrykkelig udtalt, ligesom det
 ogsaa er udtalt i Lovens Præmisser, at en
 saadan Forpligtelse vilde medføre saa megen
 Vansteligbed og Besvær for Handelsstanden,
 at man ikke troede det rigtigt at paalægge den
 en saadan. Og derom turde ogsaa Forordnin-
 gen ved sit Indhold vidne, thi det er udtrykke-
 ligt udtalt, at Forpligtelsen skal indskrænke sig
 til Førelsen af Hovedbog og Journal. Disse
 Bøger kunne vise Kjøbmandens Mellemværende
 med hans Runder, men ere ingenlunde istand
 til at vise hans hele Forsætning i et vist givet
 Øieblik; dertil udfordres andre Bøger. Og
 nu siger Forordningen i § 3, at, hvis nogen
 Kjøbmand ønsker at have sine øvrige Bøger,
 af hvilke man kunde komme til et Indblik i
 hans oeconomiske Status, og som i Tilfælde
 af Fallit kunde tjene som Vidnesbyrd for hans
 Redelighed, autoriserede, saa skal han kunne er-
 holde en saadan Autorisation; men Forpligtel-
 sen indskrænker sig paa det Bestemteste til at
 holde Hovedbog og Journal, og deri skal na-
 turligvis ikke optages Andet end Mandens
 egentlige commercielle Regnskabsforhold; For-
 ordningen paalægger ham ikke nogen Forplig-
 telse til deri at optage enhver Indtælling og
 Udtælling af Penge. Det er kun de commer-
 cielle Debet- og Creditposter, der skulle findes
 i disse Bøger. Deraf følger, at de Bøger,
 som han er forpligtet til at holde, ikke kunne
 give Oplysning om hans hele oeconomiske
 Status. Der er derhos heller ikke i Loven
 foreskrevet nogen Control med disse Bøgers
 Førelse. Det er ikke her som i fremmede
 Lovgivelser, hvor der findes meget strænge
 Bestemmelser med Hensyn til Bøgenes Ind-

hold, og derhos en Forpligtelse for Kjøbman-
 den til eengang aarligt at lade sine Bøger un-
 dergive et offentlig Esterhyn. Det er ogsaa
 deraf en Følge, at de Straffebestemmelser,
 der findes i den danske Lovgivning af 1ste
 Juni 1832, ere af en reen fiscal Natur; hele
 Tanken ved denne Lov er overhovedet at
 skabe en Indtægt for Statskassen. Det Stand-
 punkt, hvorpaa Loven har stillet sig, er dette,
 at ville tillade Kjøbmanden ogsaa fremtidigt
 ved sine Bøger at kunne erholde et Bevismiddel
 imod sine Runder, men man sagde: fremtidigt
 skal Du kjøbe denne Verettigelse imod en vis
 Afgift til Statskassen. Hvor betydelig nu
 denne Interesse maatte være for Statskassen, er
 mig ikke bekendt; men at den i alt Fald ikke
 kan frembyde nogen væsentlig Grindring imod
 en Forandring i Lovbestemmelsernes tvingende
 Forpligtelse, turde maaskee tilstrækkeligt frem-
 gaae deraf, at Indrengsministeriet har anbefa-
 let det af mig tidligere nævnte Andragende
 fra Kjøbenhavns Magistrat. At ophæve For-
 pligtelsen i det Hele kunde man maaskee synes
 vilde være at gaae noget vel yderligt. Imid-
 lertid vilde de store Handlende, de Mænd, der
 ere i Stand til at føre et ordentligt Boghol-
 deri, ganske vist altid føre saadanne Bøger i
 deres egen Interesse, i Bevisstheben om, at
 Loven derved giver dem et Fortrin fremfor
 dem, der ikke føre autoriserede Bøger, idet
 Bøgerne i Tvivlstilfælde have Beviskraft imod
 Trediemænd. Jeg troer derfor ikke, at Faren
 for den Vedkommende er meget stor, og paa den
 anden Side er det for de mindre Kjøbmand,
 dem, der sidde i en liden Bedrift, en væsent-
 lig Udgift, der er Spørgsmaal om, og en For-
 pligtelse, som det dog er besynderligt at ville
 paatvinge Folk, der kunne være meget hæder-
 lige og rebelige, men dog ikke ere i Stand til
 at føre et egentligt Bogholderi. Magistraten
 har i sit Andragende oplyst, at Næringsbrug
 af den her omhandlede Bessaffenhed meget ofte
 indskrænke sig til rene Ubetydeligheder, at i
 Særdeleshed Høkere, der ikke ere underkastede
 denne Forpligtelse, ofte søge Borgerklub som
 Detaillister for derved at erhverve Verettigelse
 til at handle med en enkelt Artikel, som de i
 Egenklub af Høkere ikke tør forhandle, og at
 deres hele Indkjøb ofte indskrænke sig til nogle